

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2015/847**(2015. gada 20. maijs)****par līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1781/2006****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Nelikumīgas naudas plūsma caur līdzekļu pārvedumiem var kaitēt finanšu sektora integritātei, stabilitātei un reputācijai, kā arī apdraudēt Savienības iekšējo tirgu un starptautisko attīstību. Nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšana, teroristu finansēšana un organizētā noziedzība joprojām ir nopietnas problēmas, kas būtu jārisina Savienības līmenī. Līdzekļu pārvedumu sistēmas drošumu, integritāti un stabilitāti un uzticēšanos finanšu sistēmai kopumā var nopietni apdraudēt noziedznieku un to līdzdalībnieku centieni slēpt noziedzīgi iegūto līdzekļu izcelsmi vai veikt līdzekļu pārvedumus noziedzīgām darbībām vai teroristu vajadzībām.
- (2) Ja vien Savienības līmenī netiek pieņemti konkrēti koordinējoši pasākumi, nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizētāji un terorisma finansētāji, lai sekmētu savas noziedzīgās darbības, varētu izmantot kapitāla aprites brīvību Savienības integrētajā finanšu telpā. Finanšu darījumu darba grupas (FATF) satvarā notiekošās starptautiskās sadarbības un tās ieteikumu pasaules mēroga īstenošanas mērķis ir novērst nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, veicot līdzekļu pārvedumus.
- (3) Veicamās rīcības mēroga dēļ Savienībai būtu jānodrošina, ka visā Savienībā tiek vienādi īstenoti FATF 2012. gada 16. februārī pieņemtie Starptautiskie standarti par nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanas, teroristu finansēšanas

⁽¹⁾ OVC 166, 12.6.2013., 2. lpp.⁽²⁾ OVC 271, 19.9.2013., 31. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 11. marta nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 20. aprīļa nostāja pirmajā lasījumā (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2015. gada 20. maija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

un ieroču izplatīšanas apkarošanu ("pārskatītie FATF ieteikumi") un jo īpaši 16. ieteikums par elektroniskajiem līdzekļu pārvedumiem ("FATF 16. ieteikums") un pārskatītā skaidrojošā piezīme par tā īstenošanu, un jo īpaši tas, ka nepastāv diskriminācija vai neatbilstība starp maksājumiem dalībvalstu iekšienē, no vienas puses, un pārrobežu maksājumiem starp dalībvalstīm, no otras puses. Dalībvalstu nekoordinēta rīcība, rīkojoties atsevišķi saistībā ar līdzekļu pārrobežu pārvedumiem, pati par sevi varētu ievērojami ietekmēt maksājumu sistēmu raitu darbību Savienības līmenī un tādējādi varētu kaitēt iekšējam tirgum finanšu pakalpojumu jomā.

- (4) Lai sekmētu starptautiskā līmenī saskaņotas pieejas izveidi un palielinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanas efektivitāti, turpmākajās Savienības darbībās būtu jāņem vērā notikumu attīstība starptautiskā līmenī, proti, pārskatītie FATF ieteikumi.
- (5) Šīs regulas īstenošana un izpilde, tostarp FATF 16. ieteikuma īstenošana un izpilde, ir atbilstīgi un efektīvi līdzekļi, lai novērstu un apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.
- (6) Ar šo regulu nav iecerēts uzlikt nevajadzīgu slogu vai izmaksas maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vai personām, kas izmanto viņu pakalpojumus. Šajā sakarā preventīvajai pieejai vajadzētu būt mērķtiecīgai un samērīgai un tai pilnībā būtu jāatbilst kapitāla brīvai aprītei, kas ir garantēta visā Savienībā.
- (7) Savienības 2008. gada 17. jūlija Pārskatītajā terorisma finansēšanas apkarošanas stratēģijā ("pārskatītā stratēģija") tika norādīts, ka arī turpmāk jāveic pasākumi nolūkā novērst teroristu finansēšanu un kontrolēt to, kā personas, kuras tiek turētas aizdomās par terorismu, izmanto pašas savus finanšu resursus. Atzīts, ka FATF pastāvīgi cenšas uzlabot savus ieteikumus un strādā, lai panāktu vienotu izpratni par to, kā tie būtu jāīsteno. Pārskatītajā stratēģijā norādīts, ka regulāri tiek izvērtēts, kā visi FATF un FATF pielīdzināmu reģionālu struktūru locekļi īsteno pārskatītos FATF ieteikumus, un ka tādēļ ir būtiski, lai dalībvalstīm būtu vienota pieeja attiecībā uz īstenošanu.
- (8) Lai novērstu teroristu finansēšanu, ir pieņemti pasākumi nolūkā iesaldēt konkrētu personu, grupu un vienību līdzekļus un saimnieciskos resursus, tostarp Padomes Regulas (EK) Nr. 2580/2001 ⁽¹⁾, (EK) Nr. 881/2002 ⁽²⁾ un (ES) Nr. 356/2010 ⁽³⁾. Tādā pašā nolūkā ir arī veikti pasākumi, kuru mērķis ir pasargāt finanšu sistēmu no līdzekļu un saimniecisko resursu novirzīšanas teroristu vajadzībām. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/849 ⁽⁴⁾ ir iekļauta virkne šādu pasākumu. Tomēr minētie pasākumi pilnībā nenovērš teroristu vai citu noziedznieku piekļuvi maksājumu sistēmām savu līdzekļu pārvedumu vajadzībām.
- (9) Pilnīga līdzekļu pārvedumu izsekojamība var būt jo īpaši svarīgs un vērtīgs instruments nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanai, atklāšanai un izmeklēšanai, kā arī ierobežojošo pasākumu īstenošanai, jo īpaši to, kas noteikti ar Regulām (EK) Nr. 2580/2001, (EK) Nr. 881/2002 un (ES) Nr. 356/2010, un pilnā saskaņā ar Savienības regulām, ar ko īsteno šādus pasākumus. Tādēļ, lai nodrošinātu informācijas pārsūtīšanu visā maksājumu ķēdē, ir lietderīgi nodrošināt sistēmu, ar kuru maksājumu pakalpojumu sniedzējiem uzliek par pienākumu līdzekļu pārvedumiem pievienot informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju.
- (10) Šī regula būtu jāpiemēro, neskarot ierobežojošos pasākumus, kas noteikti ar regulām, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 215. pantu, piemēram, Regulām (EK) Nr. 2580/2001, (EK) Nr. 881/2002 un (ES) Nr. 356/2010, ar kurām var noteikt, ka maksātāju un maksājumu saņēmēju maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kā arī starpniekiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ir jāveic attiecīgi pasākumi, lai iesaldētu konkrētus līdzekļus, vai jāievēro īpaši ierobežojumi attiecībā uz konkrētiem līdzekļu pārvedumiem.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2580/2001 (2001. gada 27. decembris) par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām (OV L 344, 28.12.2001., 70. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 881/2002 (2002. gada 27. maijs), ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Al-Qaida tīklu (OV L 139, 29.5.2002., 9. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 356/2010 (2010. gada 26. aprīlis), ar kuru nosaka īpašus ierobežojošus pasākumus pret noteiktām fiziskajām vai juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām saistībā ar situāciju Somālijā (OV L 105, 27.4.2010., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 73. lpp.).

- (11) Šī regula būtu arī jāpiemēro, neskarot valstu tiesību aktus, ar kuriem transponē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK ⁽¹⁾. Piemēram, personas dati, ko vāc, lai izpildītu šīs regulas prasības, nebūtu tālāk jāapstrādā veidā, kas neatbilst Direktīvai 95/46/EK. Jo īpaši vajadzētu būt stingri aizliegtai personas datu turpmākai apstrādei komerciāliem mērķiem. Cīņu pret nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu visas dalībvalstis ir atzinušas par svarīgu sabiedrības interesēm. Tādēļ, piemērojot šo regulu, personas datu pārsūtīšanu uz trešo valsti, kura nenodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 25. pantu, būtu jāatļauj saskaņā ar tās 26. pantu. Ir svarīgi, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas darbojas vairākās jurisdikcijās un kuru filiāles vai meitasuzņēmumi atrodas ārpus Savienības, netiktu kavēti pārsūtīt datus par aizdomīgiem darījumiem tajā pašā organizācijā, ar noteikumu, ka viņi piemēro pietiekamus drošības pasākumus. Turklāt maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un starpniekiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāievieš atbilstoši tehniski un organizatoriski pasākumi, lai personas datus aizsargātu pret nejašu zaudējumu, grozījumiem tajos vai to neatļautu izpaušanu, vai piekļuvi tiem.
- (12) Šīs regulas darbības joma neattiecas uz personām, kuras vienīgi pārvērš elektroniskos datus dokumentus papīra formā un kuras darbojas saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju, un uz personām, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējiem nodrošina vienīgi ziņojumu apstrādes sistēmas vai citas atbalsta sistēmas līdzekļu pārsūtīšanai, vai tīrvērtēs un norēķinu sistēmas.
- (13) Šīs regulas darbības jomā neietilpst līdzekļu pārvedumi, kas atbilst pakalpojumiem, kuri minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/64/EK ⁽²⁾ 3. panta a) līdz m) un o) punktā. No šīs regulas darbības jomas ir lietderīgi izslēgt arī tādus līdzekļu pārvedumus, kuriem ir zems nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risks. Šādai izslēgšanai būtu jāaptver maksājumu kartes, elektroniskās naudas instrumenti, moblie tālruņi vai citas digitālās vai informācijas tehnoloģiju (IT) priekšapmaksas vai pēcapmaksas ierīces ar līdzīgām iezīmēm, ja tās izmanto tikai, lai iegādātos preces vai pakalpojumus, un ja visiem pārvedumiem pievienots kartes, instrumenta vai ierīces numurs. Tomēr šīs regulas darbības jomā ietilpst maksājumu kartes, elektroniskās naudas instrumenta, mobilā tālruņa vai jebkuru citu digitālo vai IT priekšapmaksas vai pēcapmaksas ierīču ar līdzīgām iezīmēm izmantošana, lai veiktu līdzekļu pārvedumu no personas personai. Turklāt no šīs regulas darbības jomas būtu jāizslēdz arī izņemšana no bankomātiem, nodokļu, naudas sodu vai citu nodevu maksājumi, līdzekļu pārvedumi, kas veikti ar čeku attēlu apmaiņu, tostarp ar elektroniski apstrādātiem čekiem, vai vekseliem, un līdzekļu pārvedumi, kuros gan maksātājs, gan maksājuma saņēmējs ir maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas darbojas savā vārdā.
- (14) Lai ņemtu vērā valstu maksājumu sistēmu raksturīgās iezīmes un ar noteikumu, ka vienmēr ir iespējams izsekot atpakaļ līdzekļu pārvedumu gaitai līdz pat maksātājam, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt atbrīvojumu no šīs regulas darbības jomas konkrētiem iekšzemes līdzekļu pārvedumiem ar zemu vērtību, tostarp elektroniskiem ziro maksājumiem, kurus izmanto preču vai pakalpojumu iegādei.
- (15) Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jānodrošina, lai informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju tiktu sniegta un būtu pilnīga.
- (16) Lai nekaitētu maksājumu sistēmu efektivitātei un lai līdzsvarotu risku, ka darījumi tiek veikti neoficiāli tādu pārāk stingru identifikācijas prasību rezultātā, kas vērstas pret iespējamu terorisma risku, ko rada nelieli līdzekļu pārvedumi, pienākums pārbaudīt, vai informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju ir pareiza, gadījumos, kad verifikācija vēl nav notikusi, būtu jānosaka tikai attiecībā uz atsevišķiem līdzekļu pārvedumiem, kas pārsniedz EUR 1 000, izņemot gadījumus, kad pārvedums šķiet saistīts ar citiem līdzekļu pārvedumiem, kas kopā pārsniedza EUR 1 000, vai gadījumus, kad līdzekļi ir saņemti vai izmaksāti skaidrā naudā vai anonīmā elektroniskā naudā, vai ja pastāv pamatotas aizdomas par nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.
- (17) Attiecībā uz līdzekļu pārvedumiem, kuros verifikāciju uzskata par notikušu, maksājumu pakalpojumu sniedzējiem nevajadzētu būt pienākumam verificēt katram līdzekļu pārvedumam pievienoto informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju ar noteikumu, ka ir ievēroti Direktīvā (ES) 2015/849 noteiktie pienākumi.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.).

- (18) Ņemot vērā Savienības legislatīvos aktus attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 924/2009 ⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 260/2012 ⁽²⁾ un Direktīvu 2007/64/EK, būtu pietiekami paredzēt, ka līdzekļu pārvedumiem Savienībā pievieno tikai vienkāršotu informāciju, piemēram, maksājumu konta numuru(-us) vai unikālo darījuma identifikatoru.
- (19) Lai iestādēm, kas ir atbildīgas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanu trešās valstīs, dotu iespēju noteikt minētajiem nolūkiem izmantoto līdzekļu izcelsmi, līdzekļu pārvedumiem no Savienības uz valstīm ārpus Savienības būtu jāpievieno pilnīga informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju. Minētajām iestādēm būtu jāpiešķir piekļuve pilnīgai informācijai par maksātāju un maksājuma saņēmēju vienīgi nolūkā novērst, atklāt un izmeklēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.
- (20) Dalībvalsts iestādēm, kas ir atbildīgas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanu, un dalībvalstu attiecīgajām tiesu un tiesībsardzības iestādēm būtu jāpastiprina savstarpējā sadarbība un sadarbība ar attiecīgām trešo valstu iestādēm, tostarp jaunattīstības valstu iestādēm, lai vēl vairāk uzlabotu pārredzamību un apmaiņu ar informāciju un paraugpraksi.
- (21) Attiecībā uz līdzekļu pārvedumiem no viena maksātāja vairākiem maksājumu saņēmējiem, kuri jānosūta sērijveida pārvedumā, apvienojot vairākus atsevišķus pārvedumus, no Savienības uz valstīm ārpus Savienības, būtu jāparedz, ka šādiem atsevišķiem pārvedumiem pievieno vienīgi maksātāja maksājumu konta numuru vai unikālo darījuma identifikatoru, kā arī pilnīgu informāciju par maksājuma saņēmēju, ar noteikumu, ka sērijveida pārvedumā ir pilnīga informācija par maksātāju, kuras precizitāte ir verificēta, un pilnīga informācija par maksājuma saņēmēju, kas ir pilnībā izsekojama.
- (22) Lai pārliecinātos, vai pieprasītā informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju pievienota līdzekļu pārvedumam, un lai palīdzētu identificēt aizdomīgus darījumus, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam un starpniekam maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jāievieš efektīvas procedūras, lai varētu konstatēt, vai informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju netrūkst pilnībā vai daļēji. Minētajām procedūrām būtu jāietver *ex post* pārraudzība vai attiecīgā gadījumā pārraudzība reāllaikā. Kompetentajām iestādēm būtu jānodrošina, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji iekļautu pieprasīto informāciju saistībā ar pārvedumiem, veicot elektronisko pārskaitījumu vai ar saistīta paziņojuma palīdzību visā maksājumu ķēdē.
- (23) Ņemot vērā potenciālos draudus, ka nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai var tikt izmantoti anonīmi līdzekļu pārvedumi, ir lietderīgi maksājumu pakalpojumu sniedzējiem noteikt par pienākumu pieprasīt informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju. Saskaņā ar FATF izstrādāto uz risku balstīto pieeju ir lietderīgi noteikt augstāka un zemāka riska jomas nolūkā mērķtiecīgāk novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus. Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam un starpniekam maksājumu pakalpojumu sniedzējam attiecīgi būtu jāizveido efektīvas, uz riska faktoriem balstītas procedūras, ko piemēro gadījumos, kad līdzekļu pārvedumam nav pievienota vajadzīgā informācija par maksātāju vai maksājuma saņēmēju, lai viņi varētu izlemt, vai minēto pārvedumu izpildīt, noraidīt vai apturēt, un noteikt to, kādus pasākumus veikt turpmāk.
- (24) Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam un starpniekam maksājumu pakalpojumu sniedzējam pastiprināta uzmanība risku izvērtēšanā būtu jāpievērš gadījumos, kad vai nu tiek konstatēts, ka trūkst informācijas par maksātāju un maksājuma saņēmēju, vai arī šāda informācija ir nepilnīga, un būtu jāziņo par aizdomīgiem darījumiem kompetentajām iestādēm saskaņā ar Direktīvā (ES) 2015/849 ietverto ziņošanas pienākumu un valsts noteikumiem, ar ko transponē minēto direktīvu.
- (25) Noteikumus par tādiem līdzekļu pārvedumiem, saistībā ar kuriem trūkst informācijas par maksātāju vai maksājuma saņēmēju vai šāda informācija ir nepilnīga, piemēro, neskarot maksājumu pakalpojumu sniedzēju un starpnieku maksājumu pakalpojumu sniedzēju pienākumus apturēt un/vai noraidīt tādus līdzekļu pārvedumus, ar ko pārkāpj kādu civiltiesību, administratīvo tiesību vai krimināltiesību normu.
- (26) Ar mērķi palīdzēt maksājumu pakalpojumu sniedzējiem izveidot efektīvas procedūras, lai atklātu gadījumus, kad tie saņem līdzekļu pārvedumus ar trūkstošu vai nepilnīgu informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju, un veiktu turpmākus pasākumus, Eiropas uzraudzības iestādei (Eiropas Banku iestādei) (EBI), kas izveidota ar Eiropas

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 924/2009 (2009. gada 16. septembris) par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001 (OV L 266, 9.10.2009., 11. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 260/2012 (2012. gada 14. marts), ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 (OV L 94, 30.3.2012., 22. lpp.).

Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, Eiropas uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei) (EAAPI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽²⁾, un Eiropas uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei) (EVTI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽³⁾, būtu jāizdod pamatnostādnes.

- (27) Lai cīnā pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu varētu nekavējoties rīkoties, maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu nekavējoties jāatbild uz informācijas pieprasījumiem par maksātāju un maksājuma saņēmēju, kurus iesniedz iestādes, kas ir atbildīgas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanu dalībvalstī, kurā minētie maksājumu pakalpojumu sniedzēji veic uzņēmējdarbību.
- (28) Maksājumu pakalpojumu sniedzēja rīcībā esošo dienu skaitu, kādā jāsniedz atbilde uz pieprasījumu sniegt informāciju par maksātāju, nosaka darbdienu skaits maksātāja maksājumu pakalpojuma sniedzēja dalībvalstī.
- (29) Tā kā kriminālizmeklēšanas gaitā var nebūt iespējams identificēt prasītos datus vai darījumā iesaistītās personas daudzus mēnešus vai pat gadus pēc līdzekļu sākotnējā pārveduma un lai varētu piekļūt svarīgiem pierādījumiem saistībā ar izmeklēšanu, ir lietderīgi prasīt, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji kādu laikposmu uzglabā informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju nolūkā novērst, atklāt un izmeklēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas gadījumus. Minētajam laikposmam nebūtu jāpārsniedz pieci gadi, un pēc tā beigām visi personas dati būtu jādzēš, ja vien valstu tiesību akti nenosaka citādi. Ja tas nepieciešams, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, un pēc tam, kad ir veikti izvērtējumi par pasākuma nepieciešamību un proporcionālītāti, dalībvalstīm būtu jāvar atļaut vai pieprasīt datu uzglabāšanu uz papildu laikposmu, kas nav ilgāks par pieciem gadiem, un neskarot valstu krimināl-tiesību normas par pierādījumiem, kuras piemēro notiekošā kriminālizmeklēšanā un juridiskās procedūrās.
- (30) Lai uzlabotu atbilstību šai regulai un saskaņā ar Komisijas 2010. gada 9. decembra paziņojumu "Par sankciju režīmu pastiprināšanu finanšu pakalpojumu nozarē" būtu jāstiprina kompetento iestāžu pilnvaras pieņemt uzraudzības pasākumus un noteikt sankcijas. Būtu jāparedz administratīvie sodi un pasākumi, un, ņemot vērā, ka ir svarīgi cīnīties pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, dalībvalstīm būtu jānosaka sankcijas un pasākumi, kas ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši. Dalībvalstīm par tiem būtu jāinformē Komisija un EBI, EAAPI un EVTI ("EUI") Apvienotā komiteja.
- (31) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas V nodaļas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (32) Vairākas valstis un teritorijas, kas nav Savienības teritorijas daļa, ar kādu dalībvalsti ir saistītas ar monetāro savienību, tās ir daļa no kādas dalībvalsts valūtas zonas vai ir parakstījušas monetārās konvencijas ar Savienību, ko pārstāv kāda dalībvalsts, un tajās ir maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kuri tieši vai netieši piedalās attiecīgās dalībvalsts maksājumu un norēķinu sistēmās. Lai izvairītos no šīs regulas piemērošanas līdzekļu pārvedumiem starp attiecīgajām dalībvalstīm un minētajām valstīm vai teritorijām, tādējādi būtiski negatīvi iespaidojot šo valstu vai teritoriju ekonomiku, ir lietderīgi paredzēt iespēju šādus līdzekļu pārvedumus uzskatīt par līdzekļu pārvedumiem attiecīgo dalībvalstu iekšienē.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (33) Ņemot vērā vairākus grozījumus, kas, ievērojot šo regulu, būtu jāveic Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1781/2006 ⁽¹⁾, minētā regula skaidrības labad būtu jāatceļ.
- (34) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga vai ietekmes dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (35) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītie principi, jo īpaši tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību (7. pants), tiesības uz personas datu aizsardzību (8. pants), tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu (47. pants) un princips *ne bis in idem*.
- (36) Lai nodrošinātu regulējuma par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanu raitu ieviešanu, ir lietderīgi, lai šīs regulas piemērošanas diena būtu tā pati, kad ir Direktīvas (ES) 2015/849 transponēšanas termiņš.
- (37) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 ⁽²⁾ 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju, kurš atzinumu sniedza 2013. gada 4. jūlijā ⁽³⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā paredzēti noteikumi par līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju par maksātājiem un maksājuma saņēmējiem ar mērķi novērst, atklāt un izmeklēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, ja vismaz viens no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas iesaistīts līdzekļu pārvedumā, veic uzņēmējdarbību Savienībā.

2. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz jebkurā valūtā veiktiem līdzekļu pārvedumiem, ko nosūta vai saņem maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kurš veic uzņēmējdarbību Savienībā.
2. Šī regula neattiecas uz pakalpojumiem, kas uzskaitīti Direktīvas 2007/64/EK 3. panta a) līdz m) un o) apakšpunktā.
3. Šī regula neattiecas uz līdzekļu pārvedumiem, kas veikti ar maksājumu karti, elektronisko naudas instrumentu vai mobilo tālruni, vai jebkuru citu digitālo vai IT priekšapmaksas vai pēcapmaksas ierīci ar līdzīgām iezīmēm, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) minēto karti, instrumentu vai ierīci izmanto vienīgi, lai veiktu apmaksu par precēm vai pakalpojumiem;
 - b) minētās kartes, instrumenta vai ierīces numurs ir pievienots visiem ar darījumu saistītajiem pārvedumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1781/2006 (2006. gada 15. novembris) attiecībā uz naudas līdzekļu pārskaitījumiem pievienoto informāciju par maksātāju (OV L 345, 8.12.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁽³⁾ OVC 32, 4.2.2014., 9. lpp.

Tomēr šo regulu piemēro gadījumos, kad maksājumu karti, elektronisko naudas instrumentu vai mobilo tālruni, vai jebkuru citu digitālo vai IT priekšapmaksas vai pēcapmaksas ierīci ar līdzīgām iezīmēm izmanto, lai veiktu līdzekļu pārvedumu no personas personai.

4. Šo regulu nepiemēro personām, kuru vienīgā darbība ir papīra dokumentu pārvēršana elektroniskajos datos un kuras to dara, ievērojot līgumu, kas noslēgts ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju, vai tādām personām, kuru vienīgā darbība ir nodrošināt maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ziņojumu apmaiņas vai citas naudas līdzekļu pārsūtīšanai paredzētas atbalsta sistēmas vai tīrvērtes un norēķinu sistēmas.

Šī regula neattiecas uz līdzekļu pārvedumiem:

- a) kuru veikšanai maksātājam no sava maksājumu konta jāizņem skaidra nauda;
- b) ar ko līdzekļi tiek pārvesti publiskai iestādei kā maksājums par nodokļiem, naudas sodiem vai citām nodevām dalībvalsts iekšienē;
- c) ja gan maksātājs, gan maksājuma saņēmējs ir maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas darbojas savā vārdā;
- d) kas veikti ar čeku attēlu apmaiņu, tostarp elektroniski apstrādātiem čekiem.

5. Dalībvalsts var izlemt nepiemērot šo regulu tās teritorijā veiktiem līdzekļu pārvedumiem uz maksājuma saņēmēja maksājumu kontu, atļaujot maksājumu tikai par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) uz maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēju attiecas Direktīva (ES) 2015/849;
- b) maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, izmantojot pārvedumam pievienoto unikālo darījuma identifikatoru, ar maksājuma saņēmēja starpniecību spēj izsekot līdzekļu pārvedumam no personas, kurai ar maksājuma saņēmēju ir vienošanās par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu;
- c) līdzekļu pārveduma summa nepārsniedz EUR 1 000.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “teroristu finansēšana” ir teroristu finansēšana, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/849 1. panta 5. punktā;
- 2) “nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana” ir nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas darbības, kas minētas Direktīvas (ES) 2015/849 1. panta 3. un 4. punktā;
- 3) “maksātājs” ir persona, kas ir maksājumu konta turētājs un kas atļauj veikt līdzekļu pārvedumu no minētā maksājumu konta vai, ja maksājumu konta nav, – kas dod līdzekļu pārveduma rīkojumu;
- 4) “maksājuma saņēmējs” ir persona, kas ir līdzekļu pārveduma iecerētais saņēmējs;
- 5) “maksājumu pakalpojumu sniedzējs” ir maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijas, kas minētas Direktīvas 2007/64/EK 1. panta 1. punktā, fiziskas vai juridiskas personas, kas gūst labumu no atbrīvojuma atbilstīgi tās 26. pantam, un juridiskas personas, kas gūst labumu no atbrīvojuma atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/110/EK (⁽¹⁾) 9. pantam, kuras sniedz līdzekļu pārveduma pakalpojumus;
- 6) “starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs” ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas nav ne maksātāja, ne maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs un kas maksātāja vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai cita starpnieka maksājumu pakalpojumu sniedzēja vārdā saņem un pārsūta līdzekļu pārvedumu;
- 7) “maksājumu konts” ir maksājumu konts, kā definēts Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 14) punktā;
- 8) “līdzekļi” ir līdzekļi, kā definēts Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 15) punktā;

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.).

- 9) "līdzekļu pārvedums" ir jebkurš darījums, ko maksātāja uzdevumā vismaz daļēji elektroniski veic maksājumu pakalpojumu sniedzējs, lai līdzekļus darītu pieejamus maksājuma saņēmējam ar maksājumu pakalpojuma sniedzēja starpniecību, neatkarīgi no tā, vai maksātājs un maksājuma saņēmējs ir viena un tā pati persona, un neatkarīgi no tā, vai maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir viens un tas pats, tostarp:
- a) kredīta pārvedums, kā definēts Regulas (ES) Nr. 260/2012 2. panta 1) punktā;
 - b) tiešā debeta maksājums, kā definēts Regulas (ES) Nr. 260/2012 2. panta 2) punktā;
 - c) naudas pārvedums, kā definēts Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 13) punktā;
 - d) pārvedums, kas veikts ar maksājumu karti, elektroniskās naudas instrumentu vai mobilo telefonu vai jebkuru citu digitālo vai IT priekšapmaksas vai pēcapmaksas ierīci ar līdzīgām iezīmēm;
- 10) "sērijveida pārvedums" ir vairāki atsevišķi pārvedumi, kas apvienoti pārsūtīšanas nolūkā;
- 11) "unikālais darījuma identifikators" ir burtu, skaitļu vai simbolu kombinācija, ko nosaka maksājumu pakalpojumu sniedzējs saskaņā ar līdzekļu pārvedumam paredzēto maksājumu un norēķinu sistēmu vai ziņojumu apmaiņas sistēmu protokolliem un kas ļauj darījumam izsekot līdz maksātājam un maksājuma saņēmējam;
- 12) "līdzekļu pārvedums no personas personai" ir darījums starp divām fiziskām personām, kas darbojas kā patērētāji tādos nolūkos, kuri nav tirdzniecība, darījumdarbība vai profesionālā darbība.

II NODAĻA

MAKSĀJUMU PAKALPOJUMU SNIEDZĒJU PIENĀKUMI

1. IEDAĻA

Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienākumi

4. pants

Līdzekļu pārvedumiem pievienotā informācija

1. Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka līdzekļu pārvedumiem ir pievienota šāda informācija par maksātāju:
 - a) maksātāja vārds/nosaukums;
 - b) maksātāja maksājumu konta numurs; un
 - c) maksātāja adrese, oficiāla personas dokumenta numurs, klienta identifikācijas numurs vai dzimšanas datums un vieta.
2. Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka līdzekļu pārvedumiem ir pievienota šāda informācija par maksājuma saņēmēju:
 - a) maksājuma saņēmēja vārds/nosaukums; un
 - b) maksājuma saņēmēja maksājumu konta numurs.
3. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta b) apakšpunkta, ja pārvedums netiek veikts no maksājumu konta vai uz to, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka līdzekļu pārvedumam drīzāk pievieno unikālo darījuma identifikatoru, nevis maksājumu konta numuru(-us).
4. Pirms līdzekļu pārveduma veikšanas maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs verificē 1. punktā minētās informācijas pareizību, balstoties uz dokumentiem, datiem vai informāciju, kas iegūta no uzticama un neatkarīga avota.
5. Šā panta 4. punktā minēto verifikāciju uzskata par izpildītu, ja:
 - a) maksātāja identitāte ir verificēta saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 13. pantu un minētajā verifikācijā iegūtā informācija ir uzglabāta saskaņā ar minētās direktīvas 40. pantu; vai
 - b) uz maksātāju attiecas Direktīvas (ES) 2015/849 14. panta 5. punkts.

6. Neskarot 5. un 6. pantā paredzētos izņēmumus, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs neveic nekādus līdzekļu pārvedumus, pirms ir nodrošināta pilnīga atbilstība šim pantam.

5. pants

Līdzekļu pārvedumi Savienībā

1. Atkāpjoties no 4. panta 1. un 2. punkta, ja visi maksājumu pakalpojumi sniedzēji, kas iesaistīti maksājumu ķēdē, veic uzņēmējdarbību Savienībā, līdzekļu pārvedumiem pievieno vismaz gan maksātāja, gan maksājuma saņēmēja maksājumu konta numuru vai – ja piemēro 4. panta 3. punktu – unikālo darījuma identifikatoru, neskarot attiecīgā gadījumā informācijas prasības, kas izklāstītas Regulā (ES) Nr. 260/2012.

2. Neatkarīgi no 1. punkta maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs trīs darbdienu laikā pēc maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai starpnieka maksājumu pakalpojumu sniedzēja informācijas pieprasījuma saņemšanas dara pieejamu šādu informāciju:

- a) tādiem līdzekļu pārvedumiem, kuri pārsniedz EUR 1 000, – neatkarīgi no tā, vai minētie pārvedumi tiek veikti vienā maksājumā vai vairākos maksājumos, kuri šķiet saistīti, – informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju saskaņā ar 4. pantu;
- b) tādiem līdzekļu pārvedumiem, kuri nepārsniedz EUR 1 000 un kuri nešķiet saistīti ar citiem līdzekļu pārvedumiem, kas kopā ar konkrēto pārvedumu pārsniedz EUR 1 000 – vismaz:
 - i) maksātāja un maksājuma saņēmēja vārdu/nosaukumu; un
 - ii) maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu konta numurus vai – ja piemēro 4. panta 3. punktu – unikālo darījuma identifikatoru.

3. Atkāpjoties no 4. panta 4. punkta, attiecībā uz līdzekļu pārvedumiem, kas minēti šā panta 2. punkta b) apakšpunktā, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav jāverificē informācija par maksātāju, izņemot gadījumus, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs:

- a) pārvedamos līdzekļus saņemis skaidrā naudā vai kā anonīmu elektronisku naudu; vai
- b) tam ir pamatotas aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

6. pants

Līdzekļu pārvedumi ārpus Savienības

1. Gadījumā, ja no viena maksātāja tiek veikts sērijveida pārvedums maksājuma saņēmējiem, kuru maksājumu pakalpojumu sniedzēji veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, 4. panta 1. punkts neattiecas uz tajā apvienotiem atsevišķiem līdzekļu pārvedumiem ar noteikumu, ka 4. panta 1., 2. un 3. punktā minētā informācija ir pievienota sērijveida pārvedumam, ka minētā informācija ir verificēta saskaņā ar 4. panta 4. un 5. punktu un ka atsevišķajiem pārvedumiem pievienots maksātāja maksājumu konta numurs vai – ja piemēro 4. panta 3. punktu – unikālais darījuma identifikators.

2. Atkāpjoties no 4. panta 1. punkta un attiecīgā gadījumā neskarot informāciju, kas pieprasīta saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 260/2012, ja maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, līdzekļu pārvedumiem, kuri nepārsniedz EUR 1 000 un kuri nešķiet saistīti ar citiem līdzekļu pārvedumiem, kas kopā ar konkrēto pārvedumu pārsniedz EUR 1 000, pievieno vismaz šādu informāciju:

- a) maksātāja un maksājuma saņēmēja vārdus/nosaukumus; un
- b) maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu konta numurus vai – ja piemēro 4. panta 3. punktu – unikālo darījuma identifikatoru.

Atkāpjoties no 4. panta 4. punkta, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav jāverificē šajā punktā minētā informācija par maksātāju, izņemot gadījumus, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs:

- a) pārvedamos līdzekļus saņemis skaidrā naudā vai kā anonīmu elektronisku naudu; vai
- b) tam ir pamatotas aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

2. IEDAĻA

Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienākumi

7. pants

Pārliecināšanās, vai netrūkst informācijas par maksātāju vai maksājuma saņēmēju

1. Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs īsteno efektīvas procedūras, lai pārliecinātos, vai līdzekļu pārveduma veikšanai izmantotajā ziņojumu apstrādes vai maksājumu un norēķinu sistēmā ailes informācijai par maksātāju un maksājuma saņēmēju ir aizpildītas, izmantojot zīmes vai ievaddatus, kas ir atļauti saskaņā ar minētās sistēmas konvencijām.
2. Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs īsteno efektīvas procedūras, tostarp attiecīgā gadījumā *ex post* pārraudzību vai pārraudzību reāllaikā, lai pārliecinātos, vai par maksātāju un maksājuma saņēmēju netrūkst šādas informācijas:
 - a) līdzekļu pārvedumiem, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību Savienībā, – 5. pantā minētā informācija;
 - b) līdzekļu pārvedumiem, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, – 4. panta 1. un 2. punktā minētā informācija;
 - c) sērijveida pārvedumiem, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, – 4. panta 1. un 2. punktā minētā informācija saistībā ar minēto sērijveida pārvedumu.
3. Attiecībā uz līdzekļu pārvedumiem, kas pārsniedz EUR 1 000, – neatkarīgi no tā, vai minētie pārvedumi tiek veikti vienā maksājumā vai vairākos maksājumos, kuri šķiet saistīti, – pirms maksājuma saņēmēja maksājumu konta kredīšanas vai pirms līdzekļi tiek darīti pieejami maksājuma saņēmējam, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs verificē precizitāti šā panta 2. punktā minētajai informācijai par maksājuma saņēmēju, pamatojoties uz dokumentiem, datiem vai informāciju, kas iegūta no uzticamiem un neatkarīgiem avotiem, neskarot Direktīvas 2007/64/EK 69. un 70. pantā izklāstītās prasības.
4. Attiecībā uz līdzekļu pārvedumiem, kuri nepārsniedz EUR 1 000 un kuri nešķiet saistīti ar citiem līdzekļu pārvedumiem, kas kopā ar attiecīgo pārvedumu pārsniedz EUR 1 000, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav jāverificē informācijas par maksājuma saņēmēju precizitāte, izņemot gadījumus, kad maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs:
 - a) veic līdzekļu izmaksu skaidrā naudā vai kā anonīmu elektronisku naudu; vai
 - b) tam ir pamatotas aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.
5. Šā panta 3. un 4. punktā minēto verifikāciju uzskata par izpildītu, ja:
 - a) maksājuma saņēmēja identitāte ir verificēta saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 13. pantu un minētajā verifikācijā iegūtā informācija ir uzglabāta saskaņā ar minētās direktīvas 40. pantu; vai
 - b) uz maksājuma saņēmēju attiecas Direktīvas (ES) 2015/849 14. panta 5. punkts.

8. pants

Līdzekļu pārvedumi, ja trūkst informācijas par maksātāju un maksājuma saņēmēju vai ja tā ir nepilnīga

1. Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs īsteno efektīvas, uz riska faktoriem balstītas procedūras, tostarp tādas procedūras, kas pamatojas uz Direktīvas (ES) 2015/849 13. pantā minēto riska pakāpi, lai varētu izlemt, vai līdzekļu pārvedumu izpildīt, noraidīt vai apturēt, ja nav pievienota pilnīga nepieciešamā informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju, un lai varētu noteikt turpmāk veicamos pasākumus.

Ja, saņemot līdzekļu pārvedumu, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs konstatē, ka 4. panta 1. vai 2. punktā, 5. panta 1. punktā vai 6. pantā minētā informācija trūkst vai ir nepilnīga, vai ja tā nav ievadīta, izmantojot zīmes vai ievaddatus, kas ir atļauti saskaņā ar ziņojumu apmaiņas vai maksājumu un norēķinu sistēmas konvencijām, kā minēts 7. panta 1. punktā, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs noraida pārvedumu vai pieprasa vajadzīgo informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju pirms vai pēc tam, kad tiek kreditēts maksājuma saņēmēja maksājumu konts vai līdzekļi tiek darīti pieejami maksājuma saņēmējam, pamatojoties uz riska pakāpi.

2. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atkārtoti nesniedz pieprasīto informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic pasākumus, kas sākotnēji var ietvert brīdinājumu nosūtīšanu un termiņu noteikšanu, pirms tas vai nu noraida jebkādos turpmākus līdzekļu pārvedumus no minētā maksājumu pakalpojumu sniedzēja, vai ierobežo vai pārtrauc darījumu attiecības ar minēto maksājumu pakalpojumu sniedzēju.

Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs par minēto informācijas nesniegšanu un par veiktajiem pasākumiem ziņo kompetentajai iestādei, kas ir atbildīga par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas novēršanas noteikumu ievērošanas pārraudzību.

9. pants

Izvērtējums un ziņojumu sniegšana

Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, izvērtējot to, vai līdzekļu pārvedums vai jebkurš ar to saistīts darījums ir aizdomīgs un vai saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849 par to ir jāziņo finanšu ziņu vākšanas vienībai (FIU), ņem vērā trūkstošo vai nepilnīgo informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju.

3. IEDAĻA

Starptieku maksājumu pakalpojumu sniedzēju pienākumi

10. pants

Informācijas par maksātāju un maksājuma saņēmēju uzglabāšana kopā ar pārvedumu

Starptieki maksājumu pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka visa saņemta informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju, kas pievienota līdzekļu pārvedumam, tiek uzglabāta kopā ar pārvedumu.

11. pants

Pārliecināšanās, vai netrūkst informācijas par maksātāju vai maksājuma saņēmēju

1. Starptieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs īsteno efektīvas procedūras, lai noteiktu, vai līdzekļu pārveduma veikšanai izmantotajā ziņojumu apmaiņas vai maksājumu un norēķinu sistēmā ailes informācijai par maksātāju un maksājuma saņēmēju ir aizpildītas, izmantojot zīmes vai ievaddatus, kas ir atļauti saskaņā ar minētās sistēmas konvencijām.

2. Starptieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs īsteno efektīvas procedūras, tostarp attiecīgā gadījumā *ex post* pārraudzību un pārraudzību reāllaikā, lai pārliecinātos, vai par maksātāju un maksājuma saņēmēju netrūkst šāda informācija:

- attiecībā uz līdzekļu pārvedumiem, kad maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji veic uzņēmējdarbību Savienībā, – 5. pantā minētā informācija;
- attiecībā uz līdzekļu pārvedumiem, kad maksātāja vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, – 4. panta 1. un 2. punktā minētā informācija;
- attiecībā uz sērijveida pārvedumiem, kad maksātāja vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, – 4. panta 1. un 2. punktā minētā informācija saistībā ar minēto sērijveida pārvedumu.

12. pants

Līdzekļu pārvedumi, ja trūkst informācijas par maksātāju vai maksājuma saņēmēju

1. Starptieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs izveido efektīvas, uz riska faktoriem balstītas procedūras, lai varētu izlemt, vai līdzekļu pārvedumu izpildīt, noraidīt vai apturēt, ja nav pievienota nepieciešamā informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju, un lai varētu noteikt turpmāk veicamos pasākumus.

Ja, saņemot līdzekļu pārvedumu, starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs konstatē, ka 4. panta 1. vai 2. punktā, 5. panta 1. punktā vai 6. pantā minētās informācijas trūkst vai ja tā nav ievadīta, izmantojot zīmes vai ievaddatus, kas ir atļauti saskaņā ar ziņojumu apmaiņas vai maksājumu un norēķinu sistēmas konvencijām, kā minēts 7. panta 1. punktā, tas noraida pārvedumu vai pieprasa vajadzīgo informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju, pirms vai pēc līdzekļu pārveduma pārsūtīšanas, pamatojoties uz riska pakāpi.

2. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atkārtoti nesniedz pieprasīto informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju, starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic pasākumus, kas sākotnēji var ietvert brīdinājumu nosūtīšanu un termiņu noteikšanu, pirms tas vai nu noraida jebkādas turpmākus līdzekļu pārvedumus no šā maksājumu pakalpojumu sniedzēja, vai ierobežo vai pārtrauc darījumu attiecības ar minēto maksājumu pakalpojumu sniedzēju.

Starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs par minēto informācijas nesniegšanu un par veiktajiem pasākumiem ziņo kompetentajai iestādei, kas ir atbildīga par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas novēršanas noteikumu ievērošanas pārraudzību.

13. pants

Izvērtējums un ziņojumu sniegšana

Starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs, izvērtējot to, vai līdzekļu pārvedums vai jebkurš ar to saistīts darījums ir aizdomīgs un vai saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849 par to ir jāziņo FIU, ņem vērā trūkstošo informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju.

III NODAĻA

INFORMĀCIJA, DATU AIZSARDZĪBA UN INFORMĀCIJAS UZGLABĀŠANA

14. pants

Informācijas sniegšana

Maksājumu pakalpojumu sniedzēji atbild pilnībā un nekavējoties, tostarp izmantojot centrālo kontaktpunktu saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 45. panta 9. punktu, ja šāds kontaktpunkts ir iecelts, un saskaņā ar procedūras prasībām, kas izklāstītas tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā maksājumu pakalpojumu sniedzēji veic uzņēmējdarbību, vienīgi uz tādu minētās dalībvalsts iestāžu pieprasījumiem, kuras ir atbildīgas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanu un apkarošanu, saistībā ar šajā regulā pieprasīto informāciju.

15. pants

Datu aizsardzība

1. Personas datu apstrādei, ko veic saskaņā ar šo regulu, piemēro Direktīvu 95/46/EK, kā tā ir transponēta valsts tiesību aktos. Personas datu apstrādei, ko, ievērojot šo regulu, veic Komisija vai EUI, piemēro Regulu (EK) Nr. 45/2001.

2. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji apstrādā personas datus, pamatojoties uz šo regulu, vienīgi nolūkā novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, un tos tālāk neapstrādā veidā, kas neatbilst minētajiem mērķiem. Personas datu apstrāde, pamatojoties uz šo regulu, komerciāliem mērķiem ir aizliegta.

3. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji informāciju, kas pieprasīta, ievērojot Direktīvas 95/46/EK 10. pantu, jauniem klientiem sniedz pirms darījuma attiecību iedibināšanas vai gadījuma rakstura darījuma veikšanas. Minētajā informācijā jo īpaši ietver vispārīgu paziņojumu par maksājumu pakalpojumu sniedzēju juridiskajiem pienākumiem saskaņā ar šo regulu, tiem apstrādājot personas datus nolūkā novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.

4. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji nodrošina, lai tiktu ievērota apstrādāto datu konfidencialitāte.

16. pants

Informācijas uzglabāšana

1. Informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju neglabā ilgāk, nekā tas ir noteikti nepieciešams. Maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji 4.– 7. pantā minēto informāciju uzglabā piecus gadus.
2. Pēc 1. punktā minētā uzglabāšanas laikposma beigām maksājumu pakalpojumu sniedzēji nodrošina, lai personas dati tiktu dzēsti, ja vien nav citādi paredzēts valsts tiesību aktos, ar kuriem nosaka apstākļus, kādos maksājumu pakalpojumu sniedzēji var uzglabāt vai uzglabā datus arī turpmāk. Dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt turpmāku uzglabāšanu vienīgi pēc tam, kad tās ir rūpīgi izvērtējušas šādas turpmākas uzglabāšanas nepieciešamību un samērīgumu, un ja tās uzskata, ka tās vajadzība ir pamatota, lai novērstu, atklātu un izmeklētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu. Minētais turpmākas uzglabāšanas laikposms nepārsniedz piecus gadus.
3. Gadījumā, ja 2015. gada 25. jūnijā kādā dalībvalstī notiek juridiskas procedūras attiecībā uz aizdomu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu novēršanu, atklāšanu, izmeklēšanu vai kriminālvajāšanas sākšanu un maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir informācija vai dokumenti, kas saistīti ar minētajām notiekošām procedūrām, maksājumu pakalpojumu sniedzējs minēto informāciju vai dokumentus saskaņā ar valsts tiesību aktiem var uzglabāt piecus gadus no 2015. gada 25. jūnija. Dalībvalstis, neskarot valsts krimināltiesību normas par pierādījumiem, kuras piemēro notiekošā kriminālizmeklēšanā un juridiskās procedūrās, var atļaut vai pieprasīt šādas informācijas vai dokumentu uzglabāšanu vēl uz pieciem gadiem, ja ir apstiprinājies, ka šāda turpmāka uzglabāšana ir nepieciešama un samērīga, lai novērstu, atklātu, izmeklētu vai sāktu kriminālvajāšanu saistībā ar aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.

IV NODAĻA

SANKCIJAS UN PĀRRAUDZĪBA

17. pants

Administratīvie sodi un pasākumi

1. Neskarot tiesības noteikt un piemērot kriminālsodus, dalībvalstis paredz noteikumus par administratīviem sodiem un pasākumiem, ko piemēro šīs regulas noteikumu pārkāpumu gadījumos, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētās sankcijas un pasākumi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši un atbilst tiem, kas noteikti saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 VI nodaļas 4. iedaļu.

Dalībvalstis var nolemt neizstrādāt noteikumus par administratīviem sodiem vai pasākumiem par tiem šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, kuriem piemēro kriminālsodus atbilstīgi valsts tiesību aktiem. Šai gadījumā dalībvalstis ziņo Komisijai par attiecīgajām krimināltiesību normām.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējiem piemēro pienākumus, ja tiek pārkāpti šīs regulas noteikumi, ievērojot valsts tiesību aktus, sankcijas vai pasākumus var piemērot vadības struktūras locekļiem un jebkurām citām fiziskām personām, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par pārkāpumu.

3. Līdz 2017. gada 26. jūnijam dalībvalstis par 1. punktā minētajiem noteikumiem ziņo Komisijai un EUI apvienotajai komitejai. Tās nekavējoties ziņo Komisijai un EUI apvienotajai komitejai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem šajos noteikumos.

4. Saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 58. panta 4. punktu kompetentajām iestādēm ir visas uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kas ir nepieciešamas to funkciju veikšanai. Izmantojot pilnvaras piemērot administratīvus sodus un pasākumus, kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka minētās administratīvās sankcijas vai pasākumi dod vēlamos rezultātus, un saskaņo savu rīcību, nodarbojoties ar pārrobežu lietām.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par 18. pantā minētajiem pārkāpumiem, ko savā labā, darbojoties individuāli vai kā minētās juridiskās personas struktūras daļa, izdarījusi kāda persona, kas veic šīs juridiskās personas vadības pienākumus, pamatojoties uz jebkuru no turpmāk minētajiem elementiem:

- a) pilnvarām pārstāvēt juridisko personu;
- b) tiesībām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā; vai
- c) tiesībām īstenot kontroli juridiskā personā.

6. Dalībvalstis arī nodrošina, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības, ja šā panta 5. punktā minētas personas neesošas uzraudzības vai kontroles dēļ kādai šai personai pakļautai personai ir bijusi iespēja izdarīt vienu no 18. pantā minētajiem pārkāpumiem minētās juridiskās personas labā.

7. Kompetentās iestādes savas pilnvaras piemērot administratīvus sodus un pasākumus saskaņā ar šo regulu īsteno kādā no šādiem veidiem:

- a) tieši;
- b) sadarbībā ar citām iestādēm;
- c) uz savu atbildību deleģējot savas pilnvaras šādām citām iestādēm;
- d) iesniedzot pieteikumu kompetentajām tiesu iestādēm.

Izmantojot savas pilnvaras piemērot administratīvus sodus un pasākumus, kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka minētie administratīvie sodi vai pasākumi dod vēlamus rezultātus, un koordinē savu rīcību pārrobežu lietās.

18. pants

Īpaši noteikumi

Dalībvalstis nodrošina, ka to administratīvie sodi un pasākumi ietver vismaz tos, kuri izklāstīti Direktīvas (ES) 2015/849 59. panta 2. un 3. punktā, šādu šīs regulas pārkāpumu gadījumā:

- a) maksājumu pakalpojumu sniedzējs, pārkāpjot 4., 5. vai 6. pantu, atkārtoti vai sistemātiski neiekļauj pieprasīto informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju;
- b) maksājumu pakalpojumu sniedzējs atkārtoti vai sistemātiski nenodrošina informācijas uzglabāšanu, pārkāpjot 16. pantu, vai būtiski pārkāpj šo prasību;
- c) maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav īstenojis efektīvas, uz riska faktoriem balstītas procedūras, pārkāpjot 8. vai 12. pantu;
- d) starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs būtiski pārkāpj 11. vai 12. pantu.

19. pants

Sankciju un pasākumu publicēšana

Saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 60. panta 1., 2. un 3. punktu kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās publisko administratīvos sodus un pasākumus, kas noteikti šīs regulas 17. un 18. pantā minētajos gadījumos, tostarp informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un par šo pārkāpumu atbildīgo personu identitāti, ja tas nepieciešams un ir samērīgi pēc tam, kad ir veikta katra atsevišķā gadījuma novērtēšana.

20. pants

Kompetento iestāžu piemērotās sankcijas un pasākumi

1. Nosakot administratīvo sodu vai pasākumu veidu un administratīvo naudas sodu apmēru, kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp tos, kas uzskaitīti Direktīvas (ES) 2015/849 60. panta 4. punktā.

2. Attiecībā uz administratīviem sodiem un pasākumiem, kas noteikti saskaņā ar šo regulu, piemēro Direktīvas (ES) 2015/849 62. pantu.

21. pants

Ziņošana par pārkāpumiem

1. Dalībvalstis ievieš efektīvus mehānismus, lai mudinātu ziņot kompetentajām iestādēm par šīs regulas pārkāpumiem.

Minētie mehānismi ietver vismaz tos, kas minēti Direktīvas (ES) 2015/849 61. panta 2. punktā.

2. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji sadarbībā ar kompetentām iestādēm izveido atbilstošas iekšējās procedūras, lai to darbinieki vai līdzīgā statusā esošas personas varētu ziņot par pārkāpumiem, izmantojot drošu, neatkarīgu, speciālu un anonīmu kanālu, kas ir samērīgs ar attiecīgā maksājumu pakalpojumu sniedzēja būtību un mērogu.

22. pants

Pārraudzība

1. Dalībvalstis pieprasa kompetentajām iestādēm efektīvi pārraudzīt šīs regulas ievērošanu un veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu tās ievērošanu, un ar efektīvu mehānismu palīdzību mudina ziņot kompetentajām iestādēm par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem.

2. Pēc tam, kad dalībvalstis saskaņā ar 17. panta 3. punktu ir paziņojušas Komisijai un EUI apvienotajai komitejai par šā panta 1. punktā minētajiem noteikumiem, Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par IV nodaļas piemērošanu, īpašu uzmanību pievēršot pārrobežu lietām.

V NODAĻA

ĪSTENOŠANAS PILNVARAS

23. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas komiteja ("Komiteja"). Minētā Komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

VI NODAĻA

ATKĀPES

24. pants

Nolīgumi ar valstīm un teritorijām, kas nav daļa no Savienības teritorijas

1. Komisija var pilnvarot jebkuru dalībvalsti noslēgt ar kādu trešo valsti vai ar teritoriju, kas ir ārpus LES un LESD teritoriālās piemērošanas jomas, kā noteikts LESD 355. pantā ("attiecīgā valsts vai teritorija"), nolīgumus, kuri ietver atkāpes no šīs regulas, lai līdzekļu pārvedumus starp attiecīgo valsti vai teritoriju un attiecīgo dalībvalsti varētu pielīdzināt līdzekļu pārvedumiem minētās dalībvalsts iekšienē.

Šādus nolīgumus var pilnvarot noslēgt tikai tad, ja ir ievēroti visi šādi nosacījumi:

- a) attiecīgā valsts vai teritorija ar attiecīgo dalībvalsti ir saistīta monetārā savienībā, tā ir daļa no attiecīgās dalībvalsts valūtas teritorijas vai ir parakstījusi monetāro konvenciju ar Savienību, ko pārstāv kāda dalībvalsts;
- b) maksājumu pakalpojumu sniedzēji attiecīgajā valstī vai teritorijā tieši vai netieši piedalās šīs dalībvalsts maksājumu un norēķinu sistēmās; un
- c) attiecīgā valsts vai teritorija prasa, lai tās jurisdikcijā esošie maksājumu pakalpojumu sniedzēji piemēro tādus pašus noteikumus, kā šajā regulā paredzētie noteikumi.

2. Dalībvalsts, kas vēlas noslēgt 1. punktā minēto nolīgumu, iesniedz pieprasījumu Komisijai un sniedz tai visu informāciju, kas nepieciešama pieprasījuma izvērtēšanai.

3. No šāda pieprasījuma saņemšanas brīža Komisijā līdzekļu pārvedumus starp minēto dalībvalsti un attiecīgo valsti vai teritoriju provizoriski uzskata par līdzekļu pārvedumiem minētās dalībvalsts iekšienē, līdz tiek pieņemts lēmums saskaņā ar šo pantu.

4. Ja divu mēnešu laikā no pieprasījuma saņemšanas Komisija uzskata, ka tās rīcībā nav visa informācija, kas nepieciešama pieprasījuma izvērtēšanai, tā sazinās ar attiecīgo dalībvalsti un precizē, kāda papildu informācija ir vajadzīga.

5. Viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisijas rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par nepieciešamu pieprasījuma izvērtēšanai, tā par to paziņo pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij un pārsūta pieprasījuma kopijas pārējām dalībvalstīm.

6. Trīs mēnešu laikā no šā panta 5. punktā minētās paziņošanas Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktu pieņem lēmumu par to, vai pilnvarot attiecīgo dalībvalsti noslēgt nolīgumu, par kuru iesniegts pieprasījums.

Jebkurā gadījumā pirmajā daļā minēto lēmumu Komisija pieņem 18 mēnešu laikā no pieprasījuma saņemšanas.

7. Līdz 2017. gada 26. martam dalībvalstis, kurām ir atļauts slēgt nolīgumus ar attiecīgām valstīm vai teritorijām, ievērojot Komisijas Īstenošanas lēmumu 2012/43/ES ⁽¹⁾, Komisijas Lēmumu 2010/259/ES ⁽²⁾, Komisijas Lēmumu 2009/853/EK ⁽³⁾ vai Komisijas Lēmumu 2008/982/EK ⁽⁴⁾, sniedz Komisijai atjauninātu informāciju, kas nepieciešama izvērtēšanai saskaņā ar 1. punkta otrās daļas c) apakšpunktu.

Trīs mēnešu laikā pēc šādas informācijas saņemšanas Komisija pārbauda sniegto informāciju, lai pārliecinātos, ka attiecīgā valsts vai teritorija pieprasa tās jurisdikcijā esošajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem piemērot tādus pašus noteikumus kā tie, kas noteikti saskaņā ar šo regulu. Ja pēc šādas pārbaudes Komisija uzskata, ka 1. punkta otrās daļas c) apakšpunktā izklāstītais nosacījums vairs netiek izpildīts, tā atceļ attiecīgo Komisijas lēmumu vai Komisijas Īstenošanas lēmumu.

⁽¹⁾ Komisijas Īstenošanas lēmums 2012/43/ES (2012. gada 25. janvāris), ar ko Dānijas Karalistei atļauj noslēgt nolīgumus ar Grenlandi un Fēru salām par to, lai naudas līdzekļu pārskaitījumus starp Dāniju un katru no šīm teritorijām uzskatītu par pārskaitījumiem Dānijas iekšienē atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1781/2006 (OV L 24, 27.1.2012., 12. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Lēmums 2010/259/ES (2010. gada 4. maijs), ar kuru Francijas Republikai atļauj noslēgt nolīgumu ar Monako Firstisti par to, lai naudas līdzekļu pārskaitījumus starp Francijas Republiku un Monako Firstisti uzskatītu par naudas līdzekļu pārskaitījumiem Francijas Republikas iekšienē atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1781/2006 (OV L 112, 5.5.2010., 23. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Lēmums 2009/853/EK (2009. gada 26. novembris), ar kuru Francijai atļauj noslēgt nolīgumu attiecīgi ar Senpjēru un Mikelonu, Majotu, Jaunkaledoniju, Francijas Polinēziju un Volisu un Futunas salām par to, lai naudas līdzekļu pārskaitījumus starp Franciju un katru šo teritoriju uzskatītu par pārskaitījumiem Francijas iekšienē atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1781/2006 (OV L 312, 27.11.2009., 71. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas Lēmums 2008/982/EK (2008. gada 8. decembris), ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj slēgt nolīgumus ar Džersijas teritoriālo vienību, Gērnzijas teritoriālo vienību un Menas salu par naudas līdzekļu pārskaitījumiem starp Apvienoto Karalisti un katru no šīm teritorijām, kuri jāuzskata par naudas līdzekļu pārskaitījumiem Apvienotās Karalistes iekšienē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1781/2006 (OV L 352, 31.12.2008., 34. lpp.).

25. pants

Pamatnostādnes

Līdz 2017. gada 26. jūnijam EUI izdod pamatnostādnes, kas adresētas kompetentajām iestādēm un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, saskaņā ar 16. pantu Regulā (ES) Nr. 1093/2010, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 par pasākumiem, kas jāveic saskaņā ar šo regulu, jo īpaši attiecībā uz 7., 8., 11. un 12. panta īstenošanu.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

26. pants

Regulas (EK) Nr. 1781/2006 atcelšana

Regulu (EK) Nr. 1781/2006 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu pielikumā.

27. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2017. gada 26. jūnija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2015. gada 20. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 1781/2006	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants	3. pants
3. pants	2. pants
4. pants	4. panta 1. punkts
5. pants	4. pants
6. pants	5. pants
7. pants	7. pants
8. pants	7. pants
9. pants	8. pants
10. pants	9. pants
11. pants	16. pants
12. pants	10. pants
—	11. pants
—	12. pants
—	13. pants
13. pants	—
14. pants	15. pants
15. pants	17. līdz 22. pants
16. pants	23. pants
17. pants	24. pants
18. pants	—
19. pants	—
—	26. pants
20. pants	27. pants